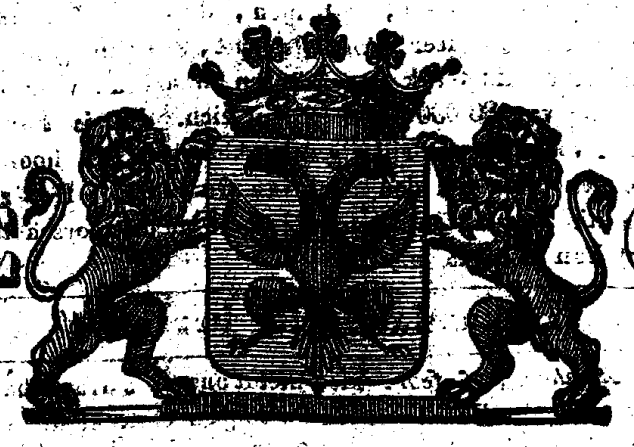

ARNHEMISCHE SCOURAN

ZONDAG 26 FEBRUARI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal in de week wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een regel 1.00 en van een klein regel, daarboven 50 centen, behalve 35 centen zegelgeld, voor elke plaatsing.

De begrooting van het departement van binnenlandsche zaken.

Op geen departement, na zijn eigen, was de heer Rochussen zoo frotsch als op dat van binnenlandsche zaken. Daaraan kon nu iedereen zien, dat het den ministers met de bezuiniging wezenlijk ernst was. De cijfers zouden hier voor hen spreken. Het ongelukkig voor Zijne Excellentie, dat ook die hooggeroemde bezuiniging den toets niet te best kon doordraan.

Maar is er dan niet bezuinigd? Ongetwijfeld. De minister geeft, door in de vergelijking de penningen en aflopende betalingen er bij te tellen, de besparing hooger op dan werkelijk met de kosten van het departement het geval is; doch waarheid het altijd, dat hier minder gevraagd wordt dan in de vorige begrooting. Na aftrek der gevangenis- sen van eenen post van 6100, welke op het departement van de hervormde eredienst overgebracht is, bedroeg de begrooting van binnenlandsche zaken voor 1843 een som van 4,261,895, terwijl nu voor 1844 4,050,195 en voor 1845 4,046,830 aangevraagd wordt. De bezuiniging op de eigenlijke uitgaven van het departement belooft derhalve 211,700 te bedragen.

Eene som van ruim twee tonnen gouds op een departement te bezuinigen schijnt zeker nog al belangrijk en zoude doen gelooven, dat de heer Rochussen zich vergist had, toen hij belangrijke bezuinigingen voor onmogelijk hield.

Doch hoe zijn bezuinigingen gemaakt? Hoofdzakelijk op een onderwerp, wat het minst karig behandeld te worden. Hoopen wij den minister zelve: »Bij vergelijking met het bedrag over 1843, voor de dienst van dit veelomvattend departement toegestaan, levert dit hoofd- artikel voor het jaar 1844 eene vermindering op van 279,502, en voor 1845 van 282,867, door besparing, op bijna alle de onderdeelen blijkbaar, ten voorts ontstaan door de minder aangevraagde sommen voor den waterstaat en de publieke werken; alzoo voor de voltooiing der wegen in Vriesland geene gelden meer zijn gevraagd, en ter bevestiging van de door de omstandigheden bevolene bezuiniging in de uitgaven, verschijnende werken, die aanderzins wenschelijk zouden zijn, uitgesteld zullen worden.

Zoo verre men uit de zeer onvolledige opgaven der ministers dit besoordeelen kan, is op de werken (niet voor de amhtenaren) van den waterstaat en op de publieke werken veel meer bezuinigd, dan de wenschelijke bezuiniging van het departement bedraagt, en men die posten ingekort, ten einde de overigen, welke de minister waarschijnlijk meer bijzonder aandacht stelde, te kunnen verhoogden. Het is eene grote beleefdheid van den heer Rochussen, dat hij heeft gelieven te zeggen, dat voor de voltooiing der wegen in Vriesland geene gelden op de begrooting gebragt zijn; want daar niets gespecificeerd, alles globaal opgegeven is, kan men dit uit de grondslagen van berekeningen onmogelijk zien. Deze globale opgave ook kunnen geschied

zijn, ten einde de controle der rekenkamer zoo zwak en ijdel mogelijk te maken? Artikel 23 der wet op de rekenkamer van 5 oktober 1841, zegt de berekeningen, strekkende tot grondslag van de hoofdstukken der algemeene begrooting van staats- uitgaven, welke voor ieder departement van algemeen bestuur afzonderlijk bij de wet zijn vastgesteld, zullen den grondslag uitmaken van de controle, daarop door de Algemeene Rekenkamer uit te oefenen. Indien nu in die berekeningen slechts een globale post voorkomt, bij voorbeeld, onderhoud der groote wegen 584,720, zoo is het geheel in handen van den minister gelaten, om die penningen zoodanig te verdeelen als hij goedvindt, zonder dat hij de controle der rekenkamer, welke magteloos gemaakt is, behoeft te vreezen. Zijn daarentegen de wegen aangewezen, of zijn zelfs slechts de provincieën aangewezen, zoo is het den minister onmogelijk, die penningen voor andere sinnen, dan tot die, tot welke de Staten-Generaal hante toestemming bepaald gegeven hebben, te gebruiken, zonder moeijelikheden van de zijde der rekenkamer te ontmoeten. Of de handelwijze der ministers in deze constitutioneel mag heeten, een bewijs hunner zucht voor openbaarheid en eene nauwkeurige controle van 's rijks financie-wezen bewijzen kan, laten wij aan de beslissing over van die enkelen uit onszelandsgeooten, welke zich niet geheel aan de bemoeijing der algemeene zaak onttrekken; doch met het oog op hunne bedoelingen, willen wij haar niet alle aanspraak op den titel van slim betwisten. Wij zijn op den weg van vooruitgang: waar men vroeger gansche bladzijden mede vulde, bragt men nu op eene nog eenigen tijd aldus vooruitgaande, zal de bladzijde een regel worden. Beknoptheid is de deugd van ons volk niet, maar vooral niet van ons bestuur. Hoe zonderling, dat zij dit nu juist daar zijn, waar alleen uitvoerigheid lof zou verdienen. Onze goede, altijd vertrouwende Staten-Generaal zullen zekerlijk zich zelve gelukwenschen, dat zij nu hunne oogen aan de lectuur dier vervelende staten niet behoeven te bederven. Ja, maar de natie? De natie? wat bemoeit die zich daarmee? »daarvoor zijn immers de Staten-Generaal; die moeten het weten.

Buitenlandsche berichten.

EGYPTE.

Alexandrië, 27 jan. Volgens berichten uit Kairo, waar Mehemed Ali zich nog altijd ophoudt, zou er bevel gegeven zijn om een leger van 12 of 14 duizend man uit te rusten, met hetwelk de gouverneur van Abyssinie, Achmed-pacha, eenen togt naar Darfur zal ondernemen, naar men voorgeeft om den door zijne eenderdanen verdreven koning op den troon te herstellen. De Engelsche consul-generaal moet over di plan des onder-konings inlichtingen hebben gevraagd, en de onderneming ten hoogste afkeuren. (L. A. Z.)

GRIEKENLAND.

De Sun meldt uit Athene, van 31 januari: Sedert acht dagen bemerkte men, dat er vele conferentiën onder het korps diplomatique plaats vonden. Spoedig werd bekend, dat de Grieksche regering officieel aan

de gezanten der verbonden mogendheden had aangekondigd, dat zij de interesten der door de drie mogendheden gewaarborgde leening niet langer betalen kan. Naar het schijnt ging deze aankondiging vergezeld van een verzoek, om verdere voorschotten. De Grieksche regering moet tevens niet verheelen, dat zij in de eerste jaren geen kans ziet om die interesten te kunnen betalen.

ZWITSERLAND.

De tijding van eene nieuwe uitbarsting des opstands in Genève bevestigd zich niet. De Federat van 17 den zex meldt: »De stad is rustig; eenige kompagnieën militie houden bij voortdurend den post bij het raadhuis en de kazerno op het bastion. D' Hollandse bezet- twee der opstandelingen, welke gebood waren, zijn gisteren begraven. Het geheel getal der gekwetsten, welke in het hospitaal zijn gebragt, beloopt ongeveer 30.

PRUISSEN.

Berlijn, 29 febr. De minister van financiën, de heer von Rodelschwingen heeft dezer dagen bevozen, dat het algemeene welzijn zwaarder bij hem weegt, dan het financieel belang van zijn ministerie. Het postambt heeft, namelijk, voorgesteld, eindelijk het brievenpost en de passagiersvrachten te verminderen. Bij de beraadslaging deswege moet de minister van financiën zijne toestemming hebben gegeven, zoodat de grooten hinderpaal tegen eene hervorming van het postwezen uit den weg is geruimd. Een ambtenaar, die eenige jaren gaf ons de verzekering, dat hij in 1843 een jaar de helft betenkoop zouden kunnen reizen en corresponderen. Men zegt, dat deze zaak aan de provinciale standen ter overweging zal worden voorgedragen.

Van den Lech, 28 febr. Reeds vroeger gaven wij onze overtuiging te kennen, dat Pruiszen voor geenen prijs van zijne grondstellingen zou afwijken, en die en leed trouwelijk met de andere staten van het tolv- verbond zou deelen. Wij haasten ons, toen het ging hiervan de volgende daadzaak van het Duitsche publiek mede te deelen. Rusland weigert de vrijwillig aan Pruiszen toegestane voordelen, ook tot de andere staten van het tolvverbond, uit te strekken. Pruiszen heeft nu, echter, vrijwillig verklaard, gunsten te moeten afwijzen, welke op zoodanige wijze beperkt worden. Wij herhalen derhalve onze leus: Geene scheuring in het tolvverbond.

ENGLAND.

Londen, 25 febr. Er zijn tijdingen ontvangen uit Lissabon tot 13 dezer. Dezelve melden dat te Oporto de rust volkomen hersteld is en er de geest van oproer gefnuikt schijnt te zijn. Een paar personen waren in de opschudding gekwetst doch niemand gedood. Een revolutionair dagblad was verboden, vier septembristen gevat en twee andere over de grenzen gevoerd. Het ministerie scheen zich krachtig te kunnen handhaven en de knippen, welke er plaats hadden om den Costa Cabral uit het bewind te verwijderen, waren verwijderd. — Onderhandelingen waren geopend met Nederland, België, Zweden en Denemarken, tot het sluiten van handelstractaten.

Uit de entleding der genoemde stemming, vooral het overwigt der vertegenwoordigers van de graafschappen, deze zeggepraaf aan het ministerie bezorgd heeft; want de stemmen van die der Engelsche steden en burgen staan aan wezeryde nagenoeg gelijk.

Londen, 22 febr. De meerderheid, met welke het voorstel van lord Howick laatstleden vrijdag is verworpen, wordt als een bewijs voor het toenemend

vertrouwen in de staatkunde van sir R. Peel aange-
merkt, naardien zij grooter geweest is dan die, welke
haar voor het bekend worden zijner nu in werking
zijnde financiële en handelsplannen ondersteunde; en
zulk in weerwil der vereeniging tusschen de Whigs
en zamenverbonden bestrijders der graanwetten, en
van den tegenstand, welchen de eerste minister ook van
den kant der ultra-conservativen ondervindt.

FRANKRIJK.

Paris, 22 febr. Sedert eenige dagen loopt hier het
gerucht, dat *Lodewijk Philips* de sedert lang gevoerde
onderhandelingen met don *Carlos* te Bourges gelukkig
ten einde gebracht heeft. Don *Carlos* zou van den troon
afstand gedaan hebben. Nopens de voorwaarden van
dien afstand weet men niets, dan dat don *Carlos* van
den koning der Franschen de verzekering bekomen
heeft, dat de politiek van Frankrijk het huwelijk van
den prins van *Asturien* (oudsten zoon van don *Car-
los*) met de koningin *Isabella II* nimmer uit het oog
verliezen, maar steeds het daar henen leiden zal om
deze verbanding der revolutie met de legitimiteit zoo-
ver mogelijk tot stand te brengen. *Lodewijk Philips*
zou voorts onder zijnen waarborg, ten behoeve van don
Carlos, eene leening van 20 tot 30 millioen franken te
Weenen tot stand gebracht hebben, en binnen kort
zou hem, na zij gegeven woord van eer, om nimmer
naar Spanje terug te keeren, vrijheid in de keuze
zijner woonplaats gelaten worden. Zoo verre heeft het
gerucht ten minste niets onwaarschijnlijks. Dat sedert
geruimen tijd onderhandelingen met don *Carlos* ge-
voerd werden, dat geen geheim, dat de politiek van
Frankrijk meer afkeerig is van een huwelijk van *Isa-
bella* met den prins van *Asturien*, schijnt almede
gegrond; het veeljarige gedwongene verblijf, hoe dra-
gelijk men hetzelfde door goede behandeling ook ge-
maakt hebbe, kan ook don *Carlos*, die vroeger er
stijfs op aandrong, dat zijn zoon niet alleen de ko-
ninklijke gemaal van *Isabella* maar de zegevierende
koning zijn zoude, tot toegeliefelijkheid gestemd hebben.
De hierboven vermelde uitslag der onderhandelingen
zou dus; op zich zelve beschouwd, niet onwaarschijn-
lijk wezen. Maar men voegt er bij, dat *Lodewijk
Philips* tevens onderhandelingen met de groote Euro-
peesche mogendheden en zelfs met de soevereinen van
den tweeden en derden rang aangeknoopt en geëin-
digd heeft; om derzelve toestemming tot den troons-
afzettingen; de groote mogendheden hadden
zou daartegen niet verzet; van de zijde der overige
waren echter eenige zwarigheden geopperd.

— De commissie tot onderzoek der wet op de
geheime fondsen heeft haren secretaris *Viger* tot rap-
porteur benoemd, en wel met vijf stemmen tegen vier,
dat de heer de *Lamarine* gegeven waren. Na
de ministers *Gutzot*, *Duchatel* en *Edouard Léprieux*
gehoord te hebben, heeft de meerderheid dier com-
missie de gawe aanneming van het ontwerp
aanvaardigd. Het rapport zal het rapport zaterdag in
de Kamer gelezen worden, waar alsdan maandag de
discussie kunnen aarvangen. Men zegt, dat de heer
de *Salvandy* het woord in naam dier leden van de
hebbende partij zal voeren, welke aan de politiek
van *Guizot* getrouw gebleven zijn. Mag men de
bladen der oppositie gelooven, dan verbergen al de
bladen, met uitzondering van den heer *Guizot*, de
onderhandelingen van de heer *Guizot*, die
onderhandelingen van de heer *Guizot*, die
onderhandelingen van de heer *Guizot*, die
onderhandelingen van de heer *Guizot*, die

men aan soortgelijke verzekeringen hechten kan.
Zoo veel is nogtans zeker, dat de ministerie bladen
zich zeer verstoord op den heer *Male* betoonen, dewijl
hij, volgens hunne beredeneering, geene kuiperijen onbe-
proefd te laten, aan het bewind te geraken.
De ministerie, welke bereids lijsten van het aan-
aanloop gebracht hadden, zeggen
dat men het niet eens heeft kunnen wor-
den; ten gevolge waarvan, indien het tegenwoordig
ministerie vallen moest, zeker drie weken verlopen
zouden alvorens een nieuw zal zijn zamengesteld.

Het blijkt uit de inlichtingen, aan de commissie tot
onderzoek der wet op de suikers gegeven, dat het be-
drag van het jaarlijkse fabrikaat der binnenlandsche
suikers, hetwelk in 1828 ongeveer 3,665,000 ponden
bedroeg, in 1842 trapswijze tot 31,334,254 ponden
was gestegen.

BELGIE.

Brussel, 23 febr. Het s rijk's schip, de *L'Esperance*,
zou binnen weinige dagen
naar de nieuwe kolo-
nie van *St. Thomas* te begeven. De heer *Simons*,
directeur der expeditie, zal zich met al zijne geëm-
plojeerden aan boord bevinden. De kosten van dezen

eersten stap tot het doel, hetwelk de maatschappij
zich voorstelt, gaan, zegt men, de 300,000 franken
te boven. De heer *Simons* neemt, zoo aan geld als
andere onmiddellijk te realiseren waarden, voor een
bedrag van 80,000 franken met zich. Hij is bovendien
voorzien van rijke geschenken voor de hoofden
en generaals van den staat van *Guatemala*. Het zijn
de stichters der maatschappij, die al de voorschotten
tot hun risico doen.

Binnenlandsche berichten

Arnhem, 25 febr. Men meldt ons uit 's Gravenhage,
dat aldaar allerlei geruchten loopen omtrent de ver-
vanging van den heer *Huijssen van Kattendijke*.
Volgens sommigen zoude men voor die betrekking om
den heer den *Tex*, zwager van den heer van *Hall*,
gedacht hebben; volgens anderen zou de portefeuille
aan den graaf *Schimmelpenninck*, vroeger gezant te
Petersburg, aangeboden zijn. Weder anderen spreken
van den baron *Schimmelpenninck van der Oye*, onzen
minister te *Berlijn* en broeder van den tegenwoordigen
minister van binnenlandsche zaken. Het meest algeme-
en werd echter geloofd, dat de heer *Huijssen van
Kattendijke* zou blijven, of, zoo men hem daartoe
niet bewegen kon, tot opvolger den heer van *Zuylen
van Nyevelt* zou krijgen, in wiens plaats aan het
hoofd van het departement der hervormde eeredienst
de heer *Bakker* uit *Amsterdam*, lid der Staten-Ge-
neraal, zoude komen.

Rechtswezen.

Provinciaal gerechtshof van Gelderland.

Zitting van donderdag 23 februari 1843.

Het hof heeft heden uitspraak gedaan in de zaak van
het openbaar ministerie tegen P. VAN DER VEEN, W. F.
VAN DER WEIDE, J. M. VIDON EN H. W. VAN DER WEIDE.

De beslissing in deze zaak is in substantie, deze:

Wat het standpunt betreft, waarop het hof geplaatst
was door het arrest van den Hoogen Raad, zoo heeft
het hof zich vereenigd met het gevoelen van het open-
baar ministerie en van den verdediger. Het arrest
is, ten dezen opzichte, gegrond op art. 218 en 381 van
het Wetboek van Strafvordering; terwijl toch in ieder
geval, volgens art. 408 van dat Wetboek, geen der
veroordeelden, die zich niet in cassatie hadden voor-
zien, tot zwaardere straffen konde worden veroordeeld,
dan hun vroeger opgelegd waren.

Het hof heeft vervolgens, als wettig en overtuigend
bewezen, aangenomen:

1°. dat er door P. VAN DER VEEN EN H. W. VAN DER
WEIDE, in het begin van november 1841, is gepleegd
diefstal van eenige honden, met braak, gedurende
den nacht, ten huize van H. O. VAN DIJK, te *Zwoller-
kerspel*;

2°. dat in den nacht van 16 op 17 november van
datzelfde jaar, door P. VAN DER VEEN, W. F. VAN DER
WEIDE EN J. M. VIDON, ten huize van denzelfden VAN
DIJK, is gepleegd poging van diefstal, met braak van
uitwendige braak;

— dat er toch is gebleken, dat er werkelijk poging
heeft plaats gehad, uit de omstandigheden, uit de
bekenentis der beschuldigen, dat zij woornemens wa-
ren te stelen; uit het gaan naar de woning van van
DIJK, uit het op de wacht stellen, en, eindelijk, uit
het openbreken der deur;

— dat die poging heeft gehad een begin van uitvoering
en slechts verhinderd is door toevallige, van den wil
der daders onafhankelijke omstandigheden; dat er toch
is gepleegd braak; dat men in de woning is binnen-
gedrongen en dat men zich slechts verwijderd heeft,
verdreven door het hulpgeschreeuw en het weglopen
der dochter van den verslagen, waardoor de vlugtnoodig
was geworden, wilde men niet op heeter daad betrapt
worden;

3°. Dat VAN DIJK een geweldadigen dood is gestor-
ven, en dat VIDON dezen moedwillig veroorzaakt heeft;
— dat er, daar bij de lijkenschouwing geene teekenen
van eenen geweldigen dood zijn gevonden, uit de om-
standigheden moet worden opgemaakt of VAN DIJK een
geweldigen dood is gestorven en wie de oorzaak daar-
van is?

Art. 427 van het Wetboek van Strafvordering, »de
aanwijzingen zullen hier tot leidraad moeten dienen.»

Als aanwijzingen hebben hier in aanmerking:

a. de vlugt van VAN DIJK, de vervolging en worsteling
me VIDON; het hooren van geseum en van het rœ-
men: »o Heer, o Heer!» en daarna van eenen lang-
zaam uitgaanden galme;

b. de ligging van het lijk;

c. de stand van het water daar ter plaatse, slecht
één voet hoog; zoodat het onmogelijk is, dat men
daar konde verdrinken, ten zij door geweld onder-
houden wordende, ten zij door zelfmoord; aan
laatste kan hier niet gedacht worden;

d. de verklaring van W. SCHONEVILLE, dat V. D. V.
haar gezegd had VAN DIJK verdrinken te hebben;

e. dat VIDON bekend heeft, de dochter van VAN DIJK
des noods, te zullen vermoorden;

4°. dat er verband bestaat tusschen den gepleegden
manslag en de poging;

5°. dat artikel 304 van het Code Penal van toe-
passing is, daar in dat artikel onder misdadig poging
begrepen wordt: artikel 2 van het Code Penal stel-
poging met misdadig gelijk;

terwijl, eindelijk, in het arrest onderscheiden
omstandigheden worden vermeld, waaruit blijkt, dat
VAN DER VEEN de aanlegger van al het gebeurde is.

Het hof heeft, op deze gronden, al de beschuldigen
veroordeeld tot de straffen, welke door het openbaar
ministerie tegen hen waren gerkwireerd.

Correctionele regtbank te Amsterdam.

Zittingen van 19 en 26 januari en 9 februari 1843.
(WOEKER.)

Een aangenaam gevoel vervult ons hart, wanneer
wij den blik vestigen op hem, die, vol van liefde tot
den naaste, vol van belangeloos medelijden, een
weldadige hand tot zijnen natuurgenoot uitstrekt, om
dezen, in de dagen van rampspoed, te ondersteunen,
te helpen, te redden; wanneer wij den blik vestigen
op hem, die zonder eenig baatzuchtig oogmerk, maar
alleen met het doel om aan de stem der menschelijk-
heid te voldoen, het vermogen, hetwelk hem hier op
aarde boven anderen is toebedeeld, tot heil en hulp
van anderen ijverig poogt aan te wenden, en die
door tegenspoed, vervolgd met dat vermogen
gemoet snelt, om daarmede in zijn behoefte en nood-
drift te voorzien. Zulk een — en Goddank, er zijn er
onder onze landgenooten nog velen — zulk een is den
naam van mensch, in dan meest uitgestreken zin
overwaardig.

Maar welk gevoel moet het hart vervullen, wanneer
wij hem gadeslaan, die, achter het valsche masker van
willinge vriendschap verborgen, zich bij den
hulpbehoevende als helper en redder opwerpt, almede
om zijn eigen belang te bevorderen, en om zijn
eigen geldelijk vermogen, den algod, waarvoor hij
nederknielt, te vermeederen en te vergrooten; hem,
die, onder den schijn van menschlievendheid en hulp-
vaardigheid, wel de hand uitstrekt, maar alleen om
met de andere hand het ter redding aangebrachte ver-
tiefvondig terug te ontvangen; hem, die wel aan oogen-
blikkelijke behoefte te gemoet komt, maar alleen om
die behoefte langzamerhand te vergrooten, zijne hulp,
die hij slechts tot hoogen prijs verleent, meer en meer
noodzakelijk te maken, en zoo doende, grooter som-
men, met zijn aan anderen beschikbaar gesteld ver-
mogen, te verzamelen; hem, wiens geveinsde mensche-
lievendheid zoo lang duurt, als dezelve met geld be-
taald wordt, zoolang, als de door hem bezochte
iets hebben, hetwelk het zijne niet is; hem, eindelijk,
die de schijnbaar helpende, maar inderdaad ver-
lende hand dan eerst, maar ook juist dan, van de
bedrogene voorwerpen zijner gehuichelde vriendschap
aftrekt, als zij met echtgenoot en kroost in den die-
pen afgrond van volslagen ellende en gebrek zijner
ter neder gestort. Zulk een — en helaas! er zijn er ook
in de stad onzer ianwoning nog velen op te noemen —
zulk een, den naam van mensch onwaardig, wekt
bij ons een gevoel van afschuw, een gevoel van diepe
verachting op. En vraagt men den naam van hem,
wiens oogen hier op aarde voor alles, behalve de
blinkende munt, gesloten zijn; wiens ooren, voor alle
klanken doof, zich alleen bij het geluid van
klinkende metaal openen; wiens borst, bij dag zoo-
wel als in de duisternis van den nacht, zoo vaak
kwellende droomen zijne rust komen verjagen, slechts
door ééne zucht, de zucht naar geld, beheerscht
wordt; vraagt men zijnen naam, de verontwaardig-
ging spreke dien uit: ... het is DE WOEKER.

Zoodanig onaangenaam gersel, als wij hier schetsen,
vervalde voorzeker elk en een iegelijk, die de
zittingen der correctionele regtbank van 19 en 26 ja-
nuari en 9 februari j. mogt bijwonen; zoodanig on-
aangenaam gevoel zal ongetwijfeld in lezers hart op-
rijzen, bij het lezen der hierna volgende mededeeling
van verschillende daadzaken.

Op 19 januari stond voor genoemde regtbank te
regt de persoon van *RITTER SCHOTTA*; volgens

opgave schoenmaker van beroep, aangeklaagd van het, gedurende jaren, gewoonlijk uitleenen van gelden, tegen interesten; de bij de wet bepaalde verre te bovengaande, (werken.)

Uit de verklaringen der 19 ter terechtzitting tegenwoordige getuigen à charge bleek, in het algemeen, het navolgende:

Sedert vele jaren was de beklagde bij verschillende personen bekend geweest als iemand, die altijd gereed was om hen, die in oogenblikkelijke geldsverlegenheid verkeerden, de benodigde gelden ter leen te geven. Velen meenden, dat hij dit niet uit eigen vermogen, maar uit dat van anderen deed, in welke dwaling zij, zoo als later blijken zal, door den beklagde zelven gebragt waren; velen, met wie hij in kennis was gekomen (en de beklagde is met zeer menschen bekend) spraken al ligt met hem over het leenen van geld, wanneer zij door de eene of andere oorzaak hieraan oogenblikkelijk behoefte hadden; allen stelden in den beklagde vertrouwen, en velen, waarom het verzwegen, drögen hem achting toe, omdat zij hem altijd gereed vonden, hun met zijn geld te hulp te komen; maar niemand, niemand wist, zoo hij hem de ondervinding hiervan nog niet had overtuigd, welke angel er in het gras verborgen was; niemand wist, dat hij zijne hulp zich zoo duur liet betalen, als hun naderhand bleek; niemand vermoedde, dat hij door de bereidwilligheid van den beklagde, in stede van uit de geldelijke verlegenheid te worden geholpen, van tijd tot tijd zijnen ongunstigen toestand zou zien verergeren, het hem overblijvend vermogen zou zien verminderen, juist in die zelfde mate, waarin dat van den beklagde begon te vermeerderen. De ondervinding heeft hun allen, die op deze wijze in de magt van den beklagde gevallen zijn, eene geduchte les gegeven; de meesten toch der aanwezige getuigen gevoelen diep de slagen, die het leen bedrog van den beklagde hun heeft toegebragt. Doch laten wij zien wat uit hunne verklaringen in het bijzonder bleek.

De 1ste getuige verklaart, dat hij, in den aanvang van het jaar 1835, van den beklagde ter leen ontvangen heeft f 27, waarvan hij hem iedere week 65 cents interest moest betalen, (dat is 125 pCt.); dat hij daarna interest tot het begin van het vorige jaar, en dus gedurende 7 jaren, betaald heeft, makende deze openlijke interest alzoö een bedrag uit van f 236,60. Vervolgens heeft getuige, in februari 1839, nog f 5 ter leen ontvangen, waarvan de wekelijksche interest (dat is 100 pCt.). Uit de verklaring van dezen getuige, in overeenstemming met de andere getuigen, bleek verder, dat de beklagde de interest gewoonlijk in persoon en op eenen bepaalden dag kwam afhalen; doch dat hij, in geval van verhindering, twee zijner bedienden, beide weesjongens, hiertoe afzond.

De 3de getuige — eene jeugdige, ongehuwde vrouw — verklaart, dat zij in oktober 1841 van den beklagde ter leen ontvangen heeft f 20, waarop zij iedere week in mindering moest betalen, dat zij iedere week 15 cents interest van iederen gulden betalen moest (dat is 750 pCt.); dat, wanneer zij soms eene week in gebreke bleef, gemelde interest verdubbeld werd. Dat zij in de maand april 1842 van den beklagde f 30, ter leen ontvangen heeft, waarop zij wekelijks f 1,50 afbetaalde, terwijl zij voortdurend van het resterende iedere week 25 cents als interest betaalde; (dat is over f 30 kapitaal, 431 pCt. enz.) Dat zij, eindelijk, in mei van het vorige jaar, van hem ontvangen heeft f 4, van welke som zij iedere week 20 cents van elken gulden als interest betaalde (dat is 1040 pCt.) Uit de verklaring van deze getuige bleek verder, dat hij gewoonlijk 's maandags zich ten harent vervoegde, om de verschonen interest op te vorderen; dat, wanneer zij soms hieraan niet kon voldoen, hij aldaar een zoodanig gerucht verwekte, dat zij welgenoodzaakt was, hem, op welke wijze dan ook, te vrede te stellen; dat zij zoo doende al hare sieraden had moeten verpanden, om aan hem de lombardbriefjes ter hand te stellen, welke haar nimmer zijn teruggeven; dat hij eenmaal, op eenen vroegen winterochtend, de dekens van haar bed heeft gehaald, en deze gedurende maanden onder zich gehouden heeft; dat zij eindelijk op 8 augustus jl., de hulp der politie heeft moeten inroepen, om haar in hare woning tegen de beledigingen van den beklagde te beschermen.

De 5de getuige — eene hoogbejaarde weduwe — verklaart, op 25 oktober 1841 van den beklagde ter leen te hebben ontvangen f 20, om dezelve op 3 januari 1842, met eene suppletie van f 3, dat is 75 pCt.

terug te geven, gelijk zij dan ook opgemelden datum f 23 betaald heeft. Dat zij op 31 januari 1842 op nieuw van hem geleend heeft f 20, om op 5 april daaraanvolgende terug te geven, en, ten blyke hier ontvangst, onderteekend heeft eene door den beklagde geschrevene schuldbekentenis, waarbij hij haar laat verklaren, uit vriendschap te hebben geleend f 23, hoezeer zij slechts f 20 ontvangen had, welk excedent van f 3 eenen interest daarstelt van meer dan 84 pCt.; dat zij op den 5ten april met de betaling niet gereed zijnde, voor een uitsstel tot het begin van juli bovendien nog f 1,50 interest heeft moeten betalen, dat is, berekend over de f 23, op nieuw 25 pCt. interest, terwijl getuige hierbij voegt, dat zij nog veel moeite gehad heeft om dit uitsstel slechts met f 1,50 en niet, zoo als de beklagde primitief vorderde, met f 3 te betalen.

De 6de getuige is iemand, die van het begin van 1834 af tot in het verledene jaar voortdurend van den beklagde gelden heeft ter leen ontvangen en daarvoor bovenmatige interesten heeft moeten betalen, gelijk dan ook uit eene door hem aan den officier van justitie overgelegde rekening-courant bleek, dat hij over verschillende sommen eenen interest betaald had van 130, 175, 254, 325, 460 en eens van 912 percent. Edoch, daar de meesten dier posten verjaard waren, zoo kon zich 's registers onderzoek alleen tot de later geleende sommen bepalen, ten opzichte waarvan de getuige verklaarde: dat hij op den 10den juli 1839 van den beklagde heeft ter leen ontvangen f 100, welke hij op 4 november 1841 heeft teruggegeven, met bijbetaling van f 26,25, als interest gedurende 105 weken, à 25 cents per week (dat is 52 pCt.); dat deze geldleening geschied is onder verband van al de meubelen van hem getuige, welke dan ook gedurende acht maanden (zoo als uit de verklaring van zijne vrouw, de 7de getuige, bleek in het bezit van den beklagde geweest zijn. Dat hij in januari 1842 van den beklagde geleend heeft f 25, waarvan hij f 1 interest per week betaalde (dat is 208 pCt.); in februari f 25, interest 30 cents per week (dat is 60 pCt.); in maart f 50, interest f 2 per week, (dat is 208 pCt.); en in april f 20, interest f 1 per week, (dat is 130 pCt.)

De 8ste getuige, die slechts zelden met den beklagde in aanraking is geweest, verklaart, dat hij op 9 maart 1842 van den beklagde ter leen ontvangen heeft f 100, om over 4 maanden terug te geven; dat hem van die som dadelijk f 10 als interest zijn afgehouden, (dat is 30 pCt.) en dat hij ook op den 13den juli wederom voor 4 maanden f 100 ontvangen heeft, waarvan hem insgelijks f 10 zijn afgehouden.

De 10de getuige is iemand, die gedurende 4 jaren geldelijke onderhandelingen met den beklagde gehouden heeft en die daarin van de overige getuigen verschilt, dat het tusschen hem en den beklagde altijd over meer belangrijke sommen liep, ten gevolge waarvan hij dan ook, meer dan anderen, een groot deel van zijn vermogen in handen van den beklagde heeft zien overgaan. Bij het menigvuldige der geldleeningen, door den beklagde aan hem gedaan, verklaart getuige niet in staat te zijn, om al de geleende sommen en daarvoor betaalde interesten op te geven, edoch met volkomene zekerheid verklaart hij onder anderen het volgende: Op 1 oktober 1838 heeft hij van den beklagde ontvangen f 200, waarvoor hij eene acceptatie geteekend heeft, betaalbaar 1 april 1839, van welke som dadelijk f 20 werden afgehouden voor interest, (dat is 20 pCt.) Op denzelfden dag ontving hij nog f 200, waarvoor eene acceptatie geteekend werd, betaalbaar 1 april 1840; ook van deze som werd f 20 afgehouden. Toen de vervaldag van deze acceptatie, 1 april 1840, daar was, gevoelde getuige zich niet in staat, die som te voldoen; de beklagde werd dit gewaar; hij was bereid hem te helpen, hij leende hem op nieuw f 180, doch liet den getuige eene acceptatie, groot f 200, teekenen, betaalbaar 1 mei daaraanvolgende. Getuige gebruikte de alzoö ontvangen f 180, om deels, met suppletie van f 20, te doen strekken tot betaling der acceptatie, welke in handen was van zekeren r. n. c., met wien de beklagde in onmiddellijke betrekking stond. Edoch deze r. n. c. was, geenszins, de eigenaar der acceptatie; alleen als procuratiehouder van den beklagde (blijkens het in dorso gestelde) kwam hij de betaling vorderen, zoodat deze omslachtige handeling pergens anders dan hierop nederkwam, dat de door den beklagde verstrekte f 180 binnen weinige oogenblikken in zijne handen terug kwamen, met dat gevolg, evenwel, dat zij in die weinige oogenblikken f 20 hadden opgeleverd. Soortge-

lijke handeling heeft plaats, gehad op 1 juni, 1 juli en 1 augustus van dat jaar, waaruit volgt, dat de op 1 oktober 1838 geleende f 200, welke op 1 april 1840 opvorderbaar waren, voor den tijd van 1 april tot 1 augustus hebben opgeleverd f 80, (dat is 120 pCt.)

Deze door de getuigen kenbaar gemaakte handwijze van den beklagde, verraadt een afschuwelijk overleg. Wat toch deed de beklagde? Hij liet r. n. c. voorkomen niet gelijk hij was, als procuratiehouder, die uit naam van en voor hem beklagde de betaling kwam vorderen, maar als eigenaar der acceptatie; hij schilderde hem bij de getuigen af als iemand, die niet tevreden was te stellen, dan door geld, als iemand, die geen uitsstel van betaling zou geven; hij wekte daardoor bij den debiteur, dien hij wist dat toen niet in staat was te betalen, voor dezen quasi-eigenaar vrees op; en met welk doel? alleen om den debiteur, op het oogenblik dat deze door opgemelden houder der acceptatie tot betaling werd aangezocht, tot zich te fokken; ten einde, van die valsche afgewekte vrees gebruik makende, op nieuw geld voor te schieten, op nieuw van de geleende sommen interest te kunnen afhouden, op nieuw de soup te vergrooten, waarvan, zoo als spoedig blijken zal, nog een algemeene interest gekeven werd. Ziedaar de drijfveren, ziedaar het doel van deze manoeuvre van den beklagde.

Ofschoon, gelijk wij hierboven vermeldde, getuige niet in staat was, het geheele montant der geleende gelden na te tellen, op te geven, en te berekenen, ter dezelve ten minste op f 1100 te mogen berekenen, waarmede de beklagde dan ook instemde; verklaarde hij getuige dan ook verder, dat hij, behalve den interest, die altijd van de geleende gelden bij de overgave werd afgehouden, op nieuw f 100, bovendien voortdurend tot in het jaar 1841, week als interest heeft moeten betalen een cent van ieder gulden, en na 1841 een halve cent van iederen gulden; zoodat hij, bij voorbeeld, in het jaar 1842, toen het bedrag der acceptatie, die in handen van den beklagde waren, eene som van bijna f 1200 beliep, ieder week f 6 interest betalen moest.

Wanneer men dit stelsel van den beklagde in aanmerking neemt, dan zal men ligtelijk begripen, waarom zijn voornaamste streven daar henen strekte, om de ter leen gegevene som voortdurend te vergrooten, (gelijk hij, volgens verklaring van den getuige, altijd allerlei goederen aan hem, (gelijk hij, verkoopt); het was alleen omdat, hoe grooter de geleende som werd, hoe grooter ook het montant van den interest van een cent per gulden werd. Eindelijk verklaarde getuige nog, dat de beklagde hem altijd had diets gemaakt, aan het leenen van geld niets te verdienen, zeggende dat het geld van anderen was, dat hij den woeker niet voor zich, maar voor anderen dreef; en dat hij als zoodanig gewoon was te noemen, de personen E. J. en J. L., de 14de en 15de getuigen in dezen, welke hij, volgens verklaring van den 16den getuige, in de wandeling den naam van bloedhonden gaf.

Deze personen, ter terechtzitting als getuigen gehoord, verklaarden, wel eene enkele reis aan den beklagde geld te hebben geleend, doch altijd voor een gering bedrag, zonder ooit of immer eenigen interest te hebben gevorderd. Wij behoeven schier niet te zeggen, dat zij bepaaldelijk ontkenden, door middel van den beklagde, gelijk deze verhaald had, den woeker te hebben gedreven. In het bijzonder maakte de 15de getuige nog melding van eene ontmoeting, welke hij eenmaal met den 10den getuige gehad had, waarbij deze (die, zoo als wij gezien hebben, door den beklagde, in den waan gebragt was, dat de hooge interest, welke hij betaalde, niet van den beklagde, maar voor den 16den getuige was, en dat deze voege tegen hem had uitgesproken, dat hij heb mij geheel geruineerd, met mijn belang heb ik u altijd ongezien, want voor u heb ik aan SCHOLTZ een groot interest moeten betalen).

Wat de overige ter terechtzitting gehoorde getuigen betreft, de verklaringen van deze strekten voornamelijk om de bovengemelde feiten te bevestigen, waarom wij dezelve onopgemerkt voorbij gaan; alleenlijk wilken wij hier nog melden: f. dat uit de verklaring van den 16de getuige (die in vroegere jaren met den beklagde in aanraking geweest is, en die ten gevolge alnog in armoedigen toestand verkeert, dat hij getuige, eenmaal, ten huize van den 10den getuige zijnde, waar ook de beklagde was, bij gelegenheid dat er over het voortdurend heffen van dien bovenmatigen interest gesproken werd, uit den mond van den beklagde deze woorden vernomen heeft: » Wel, ik maak het nu immers christelijk; vroeger betaalde hij eenent cept van den gulden en nu slechts een halven, en 2°, dat als 17de getuige, gehoord werd een der weesjongens, die, vroeger in dienst van den beklagde, door dezen gewoonlijk uitgezonden, werd, om den verschuldigten interest op te halen; deze getuige vastigde, met eene jeugdige gembedelijheid, schier alle feiten, uit de verklaringen der overige getuigen geresulteerd, en verklaarde in het bijzonder, dat hij bij het feit, waarvan de 3de getuige den beklagde had beschuldigd, het van haar bed samen der dekens, oogenblikkelijk heeft teruggebragt, en dat deze verklaring verder ten laste van den beklagde is ingegaan wij met stilzwijgen voorbij.

Hierna werden 2 getuigen à décharge gehoord, die echter niets anders verklaarden, dan dat zij wel eens geld van den beklagde geleend hebben, zonder ooit meer dan 5 pCt. interest te hebben betaald. De beklagde, na het afleggen der verschillende getuigenissen gehoord, heeft tegen al die feiten niets anders ingetragt dan eene ontkentenis; en zoo hij al eene

enkele reis erkende interest ontvangen te hebben, dan had hij dezelve moét gevorderd, maar was die op verzoek van den geldopnemer door hem ontvangen. De substituut-officier van justitie, mr. M. P. G. W. van der Meulen, schetste bij den aanvang zijner rede met levendige kleuren het afschuwelijk beeld van eenen persoon, als een beklagde, die, zich voordoen als een toonbeeld van menschevriendheid, door al zijne daden hevezen had, niets minder dan menschlievend te zijn, maar het toppunt van zedeloosheid, van verdorvenheid te hebben bereikt. Z. E. A. loonde verder aan, dat al de feiten, ten laste van den beklagde gebreken, wettig bewezen waren, en ging ten betooge hiervan, de verschillende getuigenissen in het breede na, daarbij den register wissende zoowel op de verregaande zedeloosheid van het karakter van den beklagde, ten huize van de derde getuige gebreken, als op het afschuwelijke van zijne handelingen ten opzichte van den 10de getuige; handelingen, die, gelijk Z. E. zich uitdrukt, meer dan één kenmerk van strafbare oplichting dragen. Bij het rekwireren van des beklagdens schuldiger, klaring, vernemende Z. E. A. de beoogting der op te leggen geldboete geheel aan den register te kunnen overlaten; immers (dus sprak Z. E. A. ten slotte), welke boete door den register ook den beklagde worde opgelegd, zal de beklagde van het gehouden onderzoek vallen af zijn, dat het publiek, met de schandelijke handelingen van den beklagde bekend geworden, zich in het vervolg voor een zoo gevaarlijk wezen zal weten te wachten, dat de naam van den beklagde in de publieke opinie zal zijn geschandvlekt.

De advocaat mr. J. J. van der Meulen, trad ter verdediging van den beklagde op, en wees den register op het ongelofwaardige der getuigen; op het belang, hetwelk zij bij de veroordeeling van den beklagde hadden; op het onbewezen der feiten; en beweerde, dat, zoo al de beklagde zich, bij het uitlenen van geld, had laten gestoupeerd heeft, dit niet anders kan beschouwd worden, als te zijn een heding, hij de overgave van het geld gemaakt, zonden welk heding die overgave niet zou geschied zijn. Na repliek van het openbaar ministerie en dadelijk van den verdediger, heeft de rechtbank op den 9den februari jl. uitspraak gedaan, den beklagde aan het best ten laste gelegde tot schuldig verklaard, en hem veroordeeld tot betaling eener geldboete, van beloope van f 900.

VERBETERING.
In de courant, van den 22sten dezer, is in het ingezonden stuk, geteekend X., een misstelling ingeslopen. In de derde kolom, van de derde bladzijde, regel 4 van boven, staat: Dijkgraaf en Hoofd-ingelanden; dit moet zijn: Dijkgraaf en Hoog-heemraden.

Correspondentie.
De schrijver van het dezer dagen ingezonden opstel, getiteld: »Ernst, geen ironie», en geteekend T. S. en V., wordt beleefdelijk uitgenoodigd, zijnen naam, aan den uitgever mede te deelen.

Argenterlijke Land.

Overleden: W. Jansen, 3 j. 2 m. — G. J. van Workum, 20 j. 5 m. — T. Holtendorp, 7 j. — C. H. Beste, 8 m. — J. K. Baden Ghijnen, ebtgenoot van H. C. G. Erycht, 37 j. 5 m. — F. J. van Buggenhout, echtgenoot van H. van Eck, 47 j. — Doodgeb. Z van J. de Greef en F. Schouten, A. C. Pfanner, 17 j. 6 m. — Doodgeb. Z van J. van der Meulen en J. M. Hammeling.

Bevallens: A. E. Reijalt, geb. Vrijman, D. — J. M. Thijssen, geb. Knurkes, Z. — J. C. Michon, geb. Muller, Z. — M. C. Kruitwagen, geb. Winkels, D. — H. Gramwinkel, geb. Jansen, Z. — M. L. Ferrari, geb. van Hants, D. — W. Delsger, geb. van Bolderik, Z. — R. van Bots, geb. Mulder, Z. — E. Leenders, geb. Pouwels, D. — B. Giesbers, geb. Kuipers, Z. — J. Koon, geb. Spijkers, D. — J. Bouwmeester, geb. Arts, Z. — G. van den Bosch, geb. Jager, D.

Gehuwd: D. J. van Maanen met J. Jansen.
Bevallens: J. M. Sloet, geb. Visser, D. — J.

Overleden: T. H. Ketman, 1 m. — A. B. Caspers, 80 j. — Doodgeb. D. van K. Graffelman. — W. Breukers, 1 j. — D. V. Vemink, 63 j. — J. W. Veenink, 71 j. — W. Swarthoff, 56 j. — A. M. Hogewijf, 3 j. — A. van der Mast, 1 j.

Gehuwd: S. M. de Wolf met H. van Gelderen.
Bevallens: E. van Doosburg, geb. van Frankfort, D. — J. van der Heijden, geb. de Man, D. — J. Knijten, geb. van de Geijn, Z. — S. J. Bok, geb. Vrijburg, D. — A. M. van Vijk, geb. van Beers, D. — G. C. C. Reuser, geb. Refnders, Z. — E. van Rijn, geb. Jansen, D. — H. van Veen, geb. Jacobsen, Z.

Overleden: P. J. Schoots, 10 d. — P. Schoots, 8 d. — J. van Nijkerk, 5 m. — G. de Blank, 10 w.

Advertentien.
Eschmarck, bij Vollen, den 22sten Februarij 1843. — Heden beviel van eeno Dochter de Hoog Wel Geboren Vrouwe **C. E. W. VAN PANHUIJS**, Geboren **STARING**.

De Ondergeteekende, heeft de eer langs dezen weg aan het geacht publiek kennis te geven, dat de **HANDEL IN WIJNEN EN GEDISTILLEERD**, uitgeoefend te Wageningen door zijnen onlangs aldaar overleden Broeder, den Heer **FRANCISCUS IGNATIUS DEURFORST**, ten gevolge van dat overlijden, is overgenomen door zijnen jongsten Broeder, den Heer **JOSEPHUS ANTONIUS DEURFORST**, en mitsdien van nu af aan op diens naam zal worden gecontinueerd, zijnde dezelve tevens belast met de verveening en afdoening van alle uitstaande zaken van voornoemden Overledene.

Bedams, den 16den Februarij 1843.
R. F. DEURFORST.

De Ondergeteekende, ten gevolge van het overlijden zijns Broeders, den Heer **E. A. DEURFORST**, door overname Eigenaar geworden zijnde van den **HANDEL IN WIJNEN EN GEDISTILLEERD**, uitgeoefend te Wageningen, pijnlijk onder de Firma van **J. E. DEURFORST EN ZONN** en later onder die van **F. J. DEURFORST**, neemt de vrijheid zich bij deze in de gunst en het vertrouwen van het algemeen minzaamst aan te bevelen, belovende alles te zullen aanwenden om, bij voorzorging dat vertrouwen te blijven verdienen, hetwelk de geachte Overledene in zoo ruims moed geniet.

Wageningen, den 16den Februarij 1843.
J. A. DEURFORST.
Uit de Hand te Koop, in eene der steden van Gelderland,

Heere, uitbreide dahlbede **HEEREN-HUIZING**, voorzien van twee **KAMERS**, twee **KEUKENS**, **BINNEN-PLAATS** en **PUIPJE**; verder een **KOETS** of **RAKHUIS**. Overigens is dezelve zeer geschikt tot uitoefening van eenig handelsvak, of ook wel tot een **LOGEMENT**, hetwelk, door daar in **VERKOOPINGEN** te houden, waarvoor men tevens de verzekering zoude kunnen geven, een ruim bestaan kan opleveren. Ook zoude men, des verkiezende, een **gedeelte**, der **koopsommingen** in dezelve gevestigd kunnen houden. — Men adresseer zich, franco, onder post te G. aan het Bureau van dit blad.

Te Koop Eiken Plantsoen.
Een groote voorraad van **EIKEN-SIKKEN**, **KROEFEN** en **HEESTERS**, alle in verschikende soorten en prijzen staande in den **Ochthorst**, onder **Wahmond**, bij den Weg op **Hengel**. Te bevragen bij den **Boschwaarder** en **Werkhaas** **B. BOSMAN** aldaar, en bij den **Bouwan** **DE BRUIN**, onder **Bank**.

TE HUUR, om met **prins April** te aapraandem het, even **besten** da **Stad** **Arnhem**, aan den zegen **neer** bezochten **Straat** **weg** van die stad naar **Kelp** geleene **LANDGOED**, **SINDERS-ENK**, bevattende een voor weinige jaren gebouwd **HEERENHUIS**, met vier behangen en van **Stoekplaatzen** voorzien **BENEDEN**, en twee **BOVENKAMERS**, **KEUKEN**, **PROVISIE** en **DOB MESTIEKEN** - **KAMERS**, **KELDER**, **WEL ROMP**, **STALENG**, **KOETS** en verdere **GEMAKKEN**; **MOESTUINEN** en **PLANTSOENEN** en eenen **vrijen KOEPEL**. — Te bevragen bij den **Landman** **B. RENDSEN**, naast **gemeend** **Landgoed** wonende. **Brieven franco**.

Voor eenen Circulen prijs uit de Hand te Koop.
1o. Eene **BAROUCLETTE**; 2o. Een **PHAEON** met Patent-Assen; 3o. Een **MANDEWAGEN** voor zes personen. — **Geis**, **SPAN**, **TUIGEN**, waaronder een **Span**, zeer modern met **Koper** gemonteerd, **Varders** **PAARDEN** - **REGENS**, **HALSTERS** enz. — Een en ander zoo goed als nieuw en te bevragen bij den Heer **R. A. DE MEIJER**, Mr. Zadelmaker in de **Molenstraat** te **Nijmegen**. **Brieven franco**.

De Tandmeester, LEHMAN JOSEPHSON,
zal tot den 12den Maart in **Arnhem**, bij de Heer **HOLTUS**, **Hôtel der Nederlanden**, logeren.

SCHOUWBURG TE ARNHEM.
Theatre des Varietes,
Onder Directie van **W. HEMPEL**,
TOT ZEKERE EN FINALE SLUITING VAN HET TOONIEL,
En ter Benefice van de Heeren
ED. BAMBERG EN M. D. VOET.
Op Woensdag den 1sten Maart 1843.
HET EERSTE BEDRIJF VAN HET ZAKESPEL
DE BARBIER VAN SEVILLE,
OF DE

NUTTULOZE VOORZORG,
Musijk van Rossini.
Na hetzelfde:
TWEE JAAR SCHILDWACHT,
OF
MEESTER JORIS DE DOEPS-MUZIJKANT.
Kluchtige Vaudeville in een bedrijf van het
Theatre Daport, te Amsterdam.
hierna:

ROMANCES,
te zingen door den Heer **M. D. Voet.**
Ten slotte der voorstelling:
Het Verkeerde Adres.

SCHOUWBURG VAN J. W. VAN VELZEN.
No. 15 van het **abonnement**, tevens
Zaterdag, 4 Maart 1843.
De **Bruid van Lammemoor**, groot melodrama in 5 bedrijven, met Dansen, en verder theatraal toestel versierd met geheele nieuwe Decoraties, **stanssel** daartoe vervaardigd door den heer **de Wette**, en de muziek hierin voorkomende gesomponeerd door denzelfden.

RIJN- en IJSEL- STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ
Van Amsterdam naar **Kampen**:
Maandag, Donderdag en Zaterdag des morgens 8 uur.
Van **Kampen** naar **Amsterdam**:
Zondag, Woensdag en Vrijdag des middags 1 uur.
Van **Zutphen** naar **Amsterdam**, Zondag, 2 Febr.
» **Amsterdam** » **Zutphen**, Maandag 3 »
» **Zutphen** » **Emmerik**, Dinsdag 20 »
» **Emmerik** » **Keulen**, Woensdag 1 Maart
» **Keulen** » **Emmerik**, Vrijdag 3 »
» **Emmerik** » **Zutphen**, Zaterdag 4 »
» **Zutphen** » **Amsterdam**, Zondag 5 »

STOOMVAART-MAATSCHAPPIJ
VOOR DEN
NEDER- EN MIDDEN-RIJN- GEVESTIED TE DUSSELDORP.
Voorloopige Dienstregeling.
Van **Arnhem** naar **Rotterdam**: elken Dinsdag en Vrijdag des morgens ten 8 ure.
Van **Nijmegen** naar **Rotterdam**: elken Zondag des morgens ten 8 ure.
Van **Arnhem** naar **Dusseldorp** en **Mentz**: elken Woensdag en Zaterdag des namiddags omstreeks 4 ure.
Van **Nijmegen** naar **Dusseldorp** en **Mentz**: elken Maandag, des namiddags omstreeks 3 ure.
De eerste Boot vertrekt van **Nijmegen** op Zondag den 19den, en van **Arnhem** op Dinsdag den 21sten ezer.
Nadere informatie bij de **Agent**.
Arnhem, 13. Februarij 1843.
C. V. BAUCK

Marktprizen.
Arnhem, 25 februarij 1843.
Oude **Weis** van f 100.00 tot f 60.00; **Nieuwe Weis** van f 7.00 tot f 8.90; **Rogge** van f 7.00 tot f 7.50; **Bachweil** van f 5.80 tot f 6.25; **Hart** van f 5.00 tot f 5.00; **Vrie-sche Haver** van f 90.00 tot f 90.00; **Koekamen** van f 2.50 tot f 3.00; **Witte Bonen** van f 90.00 tot f 90.00; **Paarde-Ebonen** van f 5.50 tot f 5.75; **Grutten** **Ervten** van f 1.00.00 tot f 1.00.00; **Groene Ervten** van f 1.00.00 tot f 1.00.00; **Ervten** van f 0.00 tot f 0.00; **Koekamen** van f 0.00 tot f 0.00; **Aveelnaad** van f 0.00 tot f 0.00; **Klassenaad** van f 0.00 tot f 0.00; **Zadelpelen** van f 1.50 tot f 1.65; **Boter** van f 0.75 tot f 0.84; **bot** **pan**.

Waterhoogte te Arnhem.
Den 25 Feb. 2 El 8 Palm 5 Duim; gev. 0 Duim; gev. 7 D.
Te Arnhem, bij **C. A. THEME**, Boekdrukker.